DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

Peygamberimizin Dilinden Dualar

DİB
YAYINLARI

Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları / 750
Broşür No: 42

Peygamberimizin
Dilinden Dualar

DİB YAYINLARI

Tasarım
SFN

www.sfn.com.tr
0312 435 15 95

1. Baskı, Mart 2009

Baskı:
Semih Ofset
Tel: 0312 341 40 75

Din İşleri Yüksek Kurulu'nun 21.02.2008
tarih ve 18 sayılı kararıyla basılmıştır.

İletişim
Dini Yayınlar Dairesi Başkanlığı
Derleme Yayın Şubesi Müdürlüğü
Tel : 0312 295 73 06
Faks : 0312 284 72 88
e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış
Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü
Tel : 0312 295 71 53 - 295 71 56
Faks : 0312 285 18 54
e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

اَللّٰهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَ إِلَيْكَ اَلْمَصِيرُ

Allahümme bike esbahnâ ve bike emseynâ ve
bike nehyâ ve bike nemûtü ve ileyke'l-masîr.

"Allah'ım! Senin iznin ve yardımınla sabahladık ve akşamladık. Yine senin izin ve yardımınla yaşar ve ölürüz. Sonunda dönüş yalnız sanadır."

(Ebû Dâvûd, "Edeb", 110; Tirmizî, "Deavât", 13; İbn Mâce, "Dua", 14)

اَللّٰهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ

لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ

Allahümme e'ûzü bi rızâke min sehatike ve bi muâfâtike min 'ukûbetike ve e'ûzü bike minke lâ uhsi senâen 'aleyke ente kema esneyte 'ala nefsike.

"Allah'ım! Öfkenden rızana; cezandan affına sığınırım. Senden yine sana sığınırım. Sana övgüyü saymakla bitiremem. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin." *(Müslim, "Salât", 222)*

اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ

Allâhümme innî e'ûzü bike min zevâli ni'metike ve tehavvüli 'âfiyetike ve fücâeti nıkmetike ve cemî'ı sahatike.

"Allah'ım! Nimetinin yok olmasından, verdiğin afiyetin (nimet ve sağlığın) bozulmasından, ansızın cezalandırmandan ve öfkene sebep olan her şeyden sana sığınırım."

(Müslim, "Zikir", 96)

اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ

Allahümme innî e'ûzü bike mine'l-hemmi ve'l-hazeni. Ve e'ûzü bike mine'l-'aczi vel-keseli. Ve e'ûzü bike minel cübni vel-buhli. Ve e'ûzü bike min ğalebetid-deyni ve kahrir-ricâli.

"Allah'ım! Kederden ve üzüntüden, acizlikten, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, borç yükünden ve insanların kahrından sana sığınırım."

(Ebû Davud, "Sâlat", 367; Ayrıca bk. Buhârî, "Et'ıme", 28, "Deavât", 40¸ Tirmizî, "Deavât", 70; Nesâî, "İstiâze", 7, 8, 25)

اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْقِلَّةِ وَالذِّلَّةِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ

Allahümme innî e’ûzü bike mine’l-fakri ve’l-kılleti ve’z-zilleti ve e’ûzü bike min en ezlime ev uzleme.

“Allah’ım! Fakirlikten, yokluktan ve zilletten sana sığınırım; zulmetmekten ve zulme uğramaktan da sana sığınırım.”

(Buhârî, “Deavât”, 40; Ebû Dâvûd, “Vitr”, 32¸ Nesâî, “İstiâze”, 7, 8, 25)

اَللّٰهُمَّ إِنّى أَعوُذُ بِكَ أنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أوْ أُزَلَّ أوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ

Allahümme innî e'ûzü bike en edille ev üdalle,
ev ezille ev üzelle ev ezlime ev uzleme ev echele ev yüchele 'aleyye.

"Allah'ım! Dalalete (sapıklığa) düşmekten veya (başkalarını) dalalete düşürmekten, hataya düşmekten veya (başkasını) hataya düşürmekten, zulmetmekten veya zulme uğramaktan, cahillik etmekten veya cahillikle karşılaşmaktan, sana sığınırım."

(Ebû Dâvûd, "Edeb", 112)

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

Allahümme innî e'ûzü bike mine'l-cübni ve e'ûzü bike min en uredde ila erzelil 'umuri
ve e'ûzü bike min fitneti'd-dünya ve e'ûzü bike min azabi'l-kabr.

"Allah'ım! Korkaklıktan sana sığınırım. Ömrün en düşük çağının zorluklarından, dünya fitnelerinden ve kabir azabından da sana sığınırım."

(Buhârî, "Cihad", 25; Tirmizî, "Deavât", 113; Nesâî, "İstiâze", 27)

اَللّٰهُمَّ إِنّى أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ

Allahümme innî e'ûzü bike min şerri ma 'amiltu ve min şerri ma lem a'mel.

"Allah'ım! Şimdiye kadar yaptığım, bundan sonra yapacağım işlerin şerrinden sana sığınırım."

(Müslim, "Zikir" 65, 66)

اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ الْغِنَى وَالْفَقْر

Allahümme innî e'ûzü bike min fitneti'n-nâri ve 'azabi'n-nari ve min şerri'l-ğına ve'l-fakri.

"Allah'ım! Cehenneme götüren fitneden, Cehennemin azabından zenginliğin ve fakirliğin şerrinden sana sığınırım."

(Ebu Dâvûd, "Vitr", 32)

اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ بِئْسَ الضَّجِيعُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا بِئْسَتِ الْبِطَانَةُ

Allahümme innî e'ûzü bike minel-cû'ı fe-innehû bi'sed-dacî'u ve
e'ûzü bike mine'l-hıyâneti fe-innehâ bi'seti'l-bitânetü."

"Allah'ım! Açlıktan sana sığınırım. Çünkü açlık, ne kötü bir arkadaştır.
Hainlikten de sana sığınırım. Çünkü hainlik, ne kötü bir sırdaştır."

(Ebu Dâvûd, "Vitr", 32; Nesai, "İstiâze", 19,20; İbn Mâce, "Et'ime", 53)

اَللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي جَسَدِي وَعَافِنِي فِي بَصَرِي وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنّي لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Allahümme ‘âfini fi cesedî ve ‘âfinî fî basarî ve’c‘alhü’l vârise minnî lâ ilâhe illâllahu’l-halîmu’l-kerîmu subhâne’llahi rabbi’l-‘arşi’l-‘azîm ve’l-hamdü li’llahi rabbi’l-‘âlemîn.

“Allah’ım! Bedenime sağlık ver, gözüme sağlık ver, sağlığı benim varisim kıl (son nefesime kadar beni sağlıklı eyle). Halîm ve kerîm olan Allah’tan başka ilah yoktur. Ulu arşın sahibi Allah’ı noksan sıfatlardan tenzih ederim. Her türlü övgü âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur”

(Tirmizî, “Deavât”, 66)

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتُّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى

Allahümme innî es'elükel-hüdâ ve’t-tüka ve’l-‘afafe ve’l-ğınâ.

“Allah’ım! Senden hidayet, takva, (sorumluluk bilinci) iffet ve (gönül) zenginliği isterim.”

(Müslim, “Zikir”, 72)

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

Allahümmağfirlî ve'rhamnî ve'hdinî ve 'âfinî ve'r-zuknî

"Allah'ım, beni bağışla, bana merhamet et, bana hidayet nasip eyle, bana âfiyet ve (hayırlı) rızık ver."

(Müslim, "Zikir", 35)

اَللّٰهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي وَزِدْنِي عِلْمًا
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ حَالِ أَهْلِ النَّارِ

Allahümme’nfa’nî bima ‘allemtenî ve ‘allimnî ma yenfeunî ve zidnî ‘ilmen,
elhamdülillahi ‘alâ külli hâlin ve e’uzü billahi min hâli ehli’n-nâri.

“*Allah’ım! Bana öğrettiğin ilim ile beni faydalandır, bana fayda verecek ilmi öğret ve benim ilmimi artır. Her hâl üzere Allah’a hamd olsun. Cehennem ehlinin halinden Allah’a sığınırım.”*

(Tirmizî, “Deavât”, 129)

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ ، وَمِنْ قَلْبٍ لاَ يَخْشَعُ ،
وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لاَ يُسْتَجَابُ لَهَا

Allahümme innî e'ûzü bike min 'ilmin la yenfe'u ve min kalbin lâ yahşe'u,
ve min nefsin lâ teşbe'u ve min da'vetin lâ yüstecâbu leha.

"Allah'ım! Fayda vermeyen ilimden, huşu duymayan kalpten, kabul olunmayan duadan doymayan nefisten sana sığınırım."

(Müslim, "Zikir", 73)

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِى عَلَى دِينِكَ

“Ya mukallibel kulûb! Sebbit kalbî ‘alâ dînike.

“Ey kalpleri hâlden hâle çeviren Allah’ım, kalbimi dinin üzere sabit kıl.”

(Tirmizî, “Deavât”, 124)

اَللّٰهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا

“…Allahümme âti nefsî takvâha, ve zekkiha ente hayru men zekkaha,
ente veliyyuha ve mevlaha.”

“…Allah’ım! Nefsime takvasını (günahlardan sakınma duygusu) ver ve onu (her türlü günahtan) temizle, Sen temizleyenlerin en hayırlısısın. Onun koruyucusu ve efendisi de sensin..”

(Müslim, “Zikir”, 73)

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِى مِنَ الَّذِينَ إِذَا أَحْسَنُوا اسْتَبْشَرُوا وَإِذَا أَسَاءُوا اسْتَغْفَرُوا

Allahümme'c'alnî mine'llezîne iza ehsenu 's-tebşeru ve iza esâu'stağferû

*"Allah'ım! Beni iyilik işledikleri zaman sevinen ve
kötülük yaptıkları zaman bağışlanma dileyen kullarından eyle."*

(İbn Mâce, "Edeb", 57)

اَللّٰهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنٖى إِلَى نَفْسٖى طَرْفَةَ عَيْنٍ وَ أَصْلِحْ لٖى شَأْنٖى كُلَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ

Allahümme rahmeteke ercû felâ tekilnî ila nefsî tarfate
‘aynin ve aslih lî şe'nî küllehü lâ ilâhe illa ente.

“Ey Allah’ım! Senin rahmetini umuyorum, beni göz açıp kapayıncaya kadar (da olsa) nefsimle başbaşa bırakma. Halimi tümüyle düzelt, Senden başka ilâh yoktur.”

(Ebu Dâvûd , “Edeb”, 110)

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاْسَ وَاشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لاَ يُغَادِرُ سَقَمًا

Allahümme Rabbe'n-nâsi! Ezhibi'l-be'se, veşfihi, ve ente'ş-şâfi. Lâ şifâe illâ şifâüke. Şifâen lâ yüğâdiru sekamâ.

"Allah'ım, ey insanların Rabbi! Sıkıntıyı gider, şifa ver. Şifayı veren ancak sensin. Senin vereceğin şifadan başka şifa yoktur. Öyle bir şifa ver ki, hastalık nedir bırakmasın."

(Buhârî, "Tıb", 37; Ayrıca bk. Müslim, "Selam" 46; Ebû Davud, "Tıb", 17 Tirmizî, "Deavât", 111)

اَللّٰهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَأَحْسِنْ خُلُقِي

Allahümme ahsente halkî fe ehsin hulukî.

"Allah'ım! Yaratılışımı güzelleştirdiğin gibi ahlâkımı da güzelleştir"

(İbn Hanbel,el-Müsned, I, 403)

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ

Allahümme innî e'uzü bike mine'ş-şikaki ve'n-nifaki ve sûi'l-ahlâki.

"Allah'ım! (haktan) ayrılmaktan, iki yüzlülükten ve kötü ahlâktan sana sığınırım."

(Ebû Dâvûd, "Vitr", 32; Nesaî, "İstiâze", 21)

اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنّٖى

Allahümme inneke ‘afüvvün kerîmün tühıbbü’l-‘afve fa’fü ‘annî .

“Allah’ım sen affedicisin, cömertsin, affetmeyi seversin, beni de affet.”

(Tirmizî, “Deavât”, 89)

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِى حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِى حُبُّهُ عِنْدَكَ

Allahümme'rzuknî hubbeke ve hubbe men yenfeunî hubbuhu ‘indeke.

“Allah'ım! Bana kendi sevgini ve Senin yanında sevgisi bana fayda verecek kimsenin sevgisini ver.”

(Tirmizî, “Deavât”, 73)

اَللّٰهُمَّ اكْفِنِى بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَ أَغْنِنِى بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

Allahümmekfinî bihalâlike an haramike ve ağninî bifadlike ammen sivâke.

"Allah'ım! Harama bulaşmaktansa, helalinle yetineyim.
Beni lütfunla (zengin kılarak) Senden başkasına muhtaç etme."

(Tirmizî, "Deavât", 110)

اَللّٰهُمَّ أَعِنِّي عَلٰى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

Allahümme eınnî ala zikrike ve şükrike ve husni ibadetike.

"Allah'ım! Seni anmak, sana şükretmek, sana güzelce kulluk etmekte bana yardım et."

(Ebu Dâvûd, "Salât", 361; Nesâî, "Sehv" 60; İbn Hanbel, el-Müsned, V, 245.)

اَللّٰهُمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ مِنْ صَالِحِ مَا تُؤْتِى النَّاسَ مِنَ الْمَالِ وَالأَهْلِ وَالْوَلَدِ غَيْرِ الضَّالِّ وَلَا الْمُضِلِّ

Allahümme innî eselüke min salihi ma tü'ti'n-nâse mine'l-mali
ve'l-ehli ve'l-veledi gayri'd-dâlli vele'l mudilli.

"Allah'ım! Mal, aile, çocuk olarak insanlara verdiklerinin hayırlısını dilerim, sapıtan ve saptıranları değil."

(Tirmizî, "Deavât", 124)

بِسْمِ اللهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَىْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Bismillahillezî la yedurru me’a'smihî şeyun filardi vela fi's-semâi ve hüve's-semi’u'l-‘alîm.

“Allah’ın adıyla… O’nun adıyla (hareket edildiğinde) yerde ve gökte hiçbir şeyin zararı dokunmaz. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.”

(Tirmizî, “Deavât”, 13)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ

Elhamdü li'llahi'llezî et'amena ve sekana ve ce'alena müslimin.

"Bizi doyurup içiren ve bizi Müslümanlardan eyleyen Allah'a hamdolsun."

(Ebu Dâvûd, "Eti'me", 53; Tirmizî, "Deavat", 56)

اَللّٰهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجٰى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

Allahumme eslemtu nefsî ileyke ve veccehtu vechî ileyke ve fevvaztü emrî ileyke ve elce'tu zahrî ileyke rağbeten ve rehbeten ileyke, la melcee ve la mencee minke illa ileyke, Amentu bi kitabikellezi enzelte ve binebiyyikellezi erselte

“Allah’ım! (rahmetini) umarak, (azabından) korkarak kendimi sana teslim ettim. Yüzümü sana çevirdim. İşimi sana ısmarladım. Sırtımı sana dayadım, sana sığındım. Senden başka sığınak, senden başka dayanak yoktur. İndirdiğin kitaba ve gönderdiğin peygambere inandım.”

(Buhârî, “Vudu”, 75, “Deavât”, 6, 9; Müslim, “Zikir”, 56)

اَللّٰهُمَّ أَلِّفْ بَيْنَ قُلُوبِنَا وَ أَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِنَا وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

Allahümme elif beyne kulubinâ ve aslih zâte beyninâ ve'hdinâ sübüle'sselâmi ve neccinâ mine'z-zulümâti ile'n-nûri ve cennibne'l fevâhişe mâ zahare minhâ ve mâ betane.

"Allah'ım! Kalplerimizi birleştir. Aramızı düzelt ve bizi kurtuluş yollarına ilet. Bizi karanlıklardan aydınlığa çıkar ve büyük günahların açığından da gizlisinden de uzaklaştır."

(Ebu Dâvûd, "Salât", 182)

اَللّٰهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِىَ الَّذِى هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَ أَصْلِحْ لِي دُنْيَاىَ الَّتى فِيهَا مَعَاشِي وَ أَصْلِحْ لِي آخِرَتِي
الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ

“Allahümme aslih lî dinî ellezî hüve ‘ismetu emrî, ve aslih lî dünyâye elletî fîhâ meâşî, ve aslih lî ahireti elletî fîhâ meadî, vec ‘alil hayâte ziyâdeten lî fî külli hayrin, vec 'alil mevte râhaten lî, min külli şerrin”

“Allah’ım! Dinimi güzelce yaşat ki o benim güvencemdir. Dünyamı düzelt ki o benim geçim kaynağımdır. Ahiretimi hazırla ki o benim son durağımdır. Hayatımda her türlü hayrı ziyadesiyle ihsan eyle. Ölümümü de her türlü şerlerden muhafaza eyle.”

(Müslim, “Zikir”, 71)

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّهُ وَجِلَّهُ وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلاَنِيَتَهُ وَسِرَّهُ

Allahümmeğfirlî zenbî küllehü dikkahu ve cillehu ve evvelehu ve ‘ahirahu ve ‘alâniyetehu ve sırrehu .

“Allah’ım! Günahlarımın küçüğünü büyüğünü, öncesini sonunu, açığını ve gizlisini, hepsini bağışla.”

(Müslim, “Salât”, 216)

اَللّٰهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا ، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ ،
وَارْحَمْنِي ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمْ

Allahümme innî zalemtu nefsî zulmen kesîran ve lâ yağfiru’z zünûbe illâ ente feğfirlî mağfiraten min ‘indike, verhamnî inneke entel ğafûrur rahim.

Allah’ım! Şüphesiz ben nefsime çok zulmettim, günahları bağışlayacak olan yalnız Sensin. Öyleyse katından bir af ile beni bağışla. Bana merhamet et, çünkü bağışlaması ve rahmeti çok olan sadece Sensin”

(Buhârî, “Ezan”, 149; Müslim, “Zikir”, 48)

اَللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلٰهَ إِلاَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ أَنَا عَلٰى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَ أَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ

Allahümme ente Rabbî, lâ ilâhe illâ ente halaktenî, ve ene ‘abdüke, ve ene alâ ahdike ve va‘dike m’esteta‘tü.
Eûzü bike min şerri mâ sana‘tü, ebûü leke bi-ni‘metike aleyye ve ebûü leke bi-zenbî,
fağfir lî feinnehû lâ yağfirü’z-zünûbe illâ ente.

“Allah’ım! Sen benim Rabbimsin! Sen’den başka ilâh yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Senin kulunum. Gücüm yettiğince (ezelde) sana verdiğim sözümde ve vaadimde durmaktayım. İşlediğim günahların şerrinden sana sığınırım. Bana lutfettiğin, ni’metlerini i’tirâf ederim, günahımı da i’tirâf ederim. Beni affet çünkü günahları ancak Sen affedersin”

(Buhârî,”Deavât”, 2, 15)

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي ، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ،
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي ، وَخَطَئِي وَعَمْدِي ، وَكُلُّ ذٰلِكَ عِنْدِي ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا
أَعْلَنْتُ ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ ، وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allahümmağfirlî hetîetî ve cehlî, ve isrâfî fî emrî, ve ma ente a'lemu bihî minnî, Allahümmağfirlî ciddî, ve hezlî, ve hataî ve ‘amdî, ve küllü zalike ‘indî, Allahümmağfirlî mâ kaddemtu ve mâ ahhartu, ve mâ esrartu ve mâ a'lentu, vemâ ente a'lemu bihî minnî, entel mukaddimu ve entel muahhir ve ente ‘ala külli şey'in kadîr.

“Allah’ım! Günahlarımı, bilgisizlik yüzünden yaptıklarımı, işimdeki aşırılıkları ve benden daha iyi bildiğin bütün kusurlarımı bağışla. Allah’ım, ciddi ve şaka yollu yaptıklarımı, yanlışlıkla ve bilerek işlediğim günahlarımı affeyle. Bütün bu kusurların hepsi bende vardır. Allah’ım! Şimdiye kadar yaptığım, bundan sonra yapacağım, gizlediğim ve açığa vurduğum, benden daha iyi bildiğin günahlarımı affeyle. Öne geçiren de sen, geride bırakan da Sensin. Senin her şeye gücün yeter.”

(Buhârî, “Deavât”, 60; Müslim, “Zikir”, 70.)

اَللّٰهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَاىَ بِمَاءِ الثَّلْجِ وَ الْبَرَدِ وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ

Allahümmeğsil hatâyâye bimâi'sselci ve'l-beredi ve nakki kalbî mine'l-hatâyâ kemâ nekkayte'sevbe'l-ebyeda mine'd-denesi.

"*Allah'ım! Hatalarımı kar ve soğuk su ile temizle. Beyaz elbiseyi kirden temizlediğin gibi kalbimi de hatalardan arındır.*

(Nesâî, "Taharet", 49; Ayrıca bk. Buhârî, "Deavât", 38, 43-45; Müslim, "Zikir", 49)

اَللّٰهُمَّ إِنّٖي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَالْعَمَلَ الَّذٖي يُبلِّغُنٖي حُبَّكَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسٖي وَأَهْلٖي وَمِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ

Allahümme innî es'eluke hubbeke ve hubbe men yuhibbuke ve'l-amele'l-lezi yübelliğuni hubbeke. Allahummec'al hubbeke ehabbe ileyye min nefsî ve ehlî ve mine'l- mâil bârid.

"Allah'ım! Senden Seni sevmeyi, Seni sevenleri sevmeyi ve Senin sevgine ulaştıran ameli yapmayı isterim. Allah'ım! Senin sevgini, bana canımdan, ailemden ve soğuk sudan daha sevgili kıl."

(Tirmizî, "Deavât", 73)

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلٰى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ

Allahümme leke sumtü ve ‘alâ rızkıke eftartü.

“Allah’ım! Senin rızân için oruç tuttum. Senin rızkınla orucumu açıyorum.”

(Ebû Dâvûd, “Savm”, 22)

اَللّٰهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ

Allahümme ahsin ‘âkıbetena fi’l-umûri küllihâ ve
ecirnâ min hızyi’dünyâ ve ‘azâbî’l-âhireti.

“Allah’ım! Bütün işlerimizin sonucunu güzel eyle, dünyada rezil olmaktan ve ahiret azabından bizi koru.”

(Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 4/181)

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

Peygamberimizin Dilinden Dualar

DİB
YAYINLARI